

[Domovská Stránka](#) > ... > [Súdne Konania](#) > [Občianskoprávne Veci](#) > [Vykonávanie Dôkazov](#) > [Lithuania](#)

Vykonávanie dôkazov

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Dôkazné bremeno

Účastníci musia preukázať skutočnosti, na ktorých sú založené ich tvrdenia a námietky s výnimkou prípadov, v ktorých sa nemusia preukázať (pozri odpoveď na otázku 1.2).

1.1 Aké sú pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena?

Dôkazné bremeno podľa Občianskeho súdneho poriadku Litovskej republiky (*Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas*) znášajú účastníci konania. Účastníci musia preukázať skutočnosti, na ktorých sú založené ich tvrdenia a námietky s výnimkou prípadov, v ktorých sa nemusia preukázať v súlade s občianskym súdnym poriadkom.

Občianskoprávne spory riešia všetky sudy podľa zásady kontradiktórnosti. Každý účastník musí preukázať skutočnosti, na ktorých sú založené jeho tvrdenia a námietky s výnimkou prípadov, v ktorých sa nemusia preukázať.

1.2 Existujú pravidlá, ktoré vylučujú určité skutočnosti z dôkazného bremena? V ktorých prípadoch? Je možné predložiť dôkazy s cieľom dokázať, že konkrétne právne domnienky sú neplatné?

Článok 182 Občianskeho súdneho poriadku uvádza zoznam druhov skutočností, na ktoré sa uplatňuje výnimka z dôkazného bremena:

- skutočnosti, ktoré súd považuje za všeobecne známe,
- skutočností preukázaných v platných rozsudkoch vynesených v iných občianskych alebo správnych konaniach, ktorých účastníkmi boli tie isté osoby, okrem prípadov, keď rozsudok súdu vyvolá právne dôsledky pre iné osoby, ktoré nie sú účastníkmi konania (prejudiciálne skutočnosti),
- dôsledky konania osoby predstavujúce trestný čin, ak sa o takýchto dôsledkoch rozhodlo v platnom rozsudku v trestnom konaní (prejudiciálne skutočnosti),
- skutočnosti, ktoré sú predpokladané podľa zákona a nespochybnené v rámci všeobecného postupu,
- skutočnosti uznané účastníkmi.

Účastník má právo uznať skutočnosti, na ktorých iný účastník založil svoje tvrdenie alebo námietku. Súd môže uznanú skutočnosť považovať za preukázanú, ak sa domnieva, že uznanie je v súlade s okolnosťami prípadu a nebolo uvedené účastníkom z dôvodu podvodu, násillia, hrozby alebo že nebolo urobené omylom alebo s cieľom zatajenia pravdy.

Je potrebné takisto poznamenať, že takéto okolnosti možno spochybníť predložením dôkazov všeobecným postupom.

1.3 Do akej miery musí byť súd presvedčený o určitej skutočnosti, aby na jej základe rozhodol?

Ak predložené dôkazy umožnia súdu dospieť k záveru, že je pravdepodobnejšie, že určitá skutočnosť skôr existovala, ako neexistovala, súd uzná túto skutočnosť za preukázanú.

2 Získavanie dôkazov

Dôkaz v občianskom súdnom konaní znamená akýkoľvek skutočný údaj, na základe ktorého súd v rámci zákonného postupu určí existenciu alebo neexistenciu skutočností podporujúcich tvrdenia a námietky účastníkov, ako aj akékoľvek iné skutočnosti podstatné pre spravodlivé a primerané rozhodnutie v danom prípade. Takéto údaje je možné preukázať týmito spôsobmi: vyhlásenia účastníkov alebo tretích osôb (priamo alebo prostredníctvom zástupcu), výpovede svedkov, písomné dôkazy, vecné dôkazy, inšpekčné protokoly, znalecké posudky, legálne získané fotografie, obrazové a zvukové záznamy a iné formy dôkazov.

Súd môže takisto požiadať členský štát EÚ, aby získal dôkazy alebo aby ich priamo vykonal v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1206/2001 z 28. mája 2001 o spolupráci medzi súdmi členských štátov pri vykonávaní dôkazov v občianskych a obchodných veciach s cieľom zlepšenia, zjednodušenia a urýchlenia spolupráce medzi súdmi pri vykonávaní dôkazov.

2.1 Vyžaduje si získavanie dôkazov vždy podanie strany alebo môže sudca v určitých prípadoch získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy?

Podľa článku 179 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy predkladajú účastníci a vedľajší účastníci konania. Ak sú predložené dôkazy nedostatočné, súd môže požiadať účastníkov a vedľajších účastníkov konania, aby poskytli súdu podporné dôkazy a stanoví lehotu na ich predloženie. Súd je oprávnený získať dôkazy aj z vlastnej iniciatívy (*ex officio*), ale len v prípadoch stanovených zákonom.

Súd je podľa Občianskeho súdneho poriadku oprávnený získať dôkazy z vlastnej iniciatívy počas pojednávania v rodinných alebo pracovných prípadoch, ak to považuje za nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie prípadu (články 376 a 414).

Okrem toho sa v článku 476 Občianskeho súdneho poriadku stanovuje, že súd pri príprave pojednávania prípadov týkajúcich sa vyhlásenia nepľnoletej osoby za pľnoletú (emancipovanú):

- určí štátnu inštitúciu na ochranu dieťaťa v mieste bydliska maloletej osoby, aby predložila svoj záver o pripravenosti maloletej osoby samostatne vykonávať všetky občianske práva alebo plniť povinnosti,
- požiada informácie o tom, či maloletá osoba bola odsúdená alebo či sa dopustila porušenia správneho alebo iného zákona,
- v prípade potreby určí úroveň telesného, morálneho, duchovného a duševného vývoja maloletej osoby, nariadi forenzné psychologické a/alebo psychiatrické vyšetrenie a vyžiada ktorýkoľvek zo zdravotných dokumentov maloletej osoby alebo iných materiálov potrebných na vykonanie vyšetrenia,
- vykoná všetky ďalšie kroky potrebné na prípravu pojednávania prípadu.

V článku 582 Občianskeho súdneho poriadku sa takisto stanovuje, že pokiaľ ide o povolenie previesť vlastnícke právo k rodinnému majetku, zaťažiť rodinný majetok hypotékou alebo inak zaťažiť práva k tomuto majetku, súd je vzhľadom na okolnosti prípadu oprávnený požadovať od žiadateľa dôkazy o finančnej situácii rodiny (príjem, úspory, iný majetok, záväzky), informácie o rodinnom majetku, ktorý sa má previesť, informácie o rodičoch dieťaťa od služby na ochranu práv dieťaťa, predbežné podmienky a vyhliadky vykonania budúcej transakcie, vyhliadky ochrany práv dieťaťa v prípade, ak sa transakcia nevykoná, a iné dôkazy.

2.2 Aké kroky budú nasledovať v prípade, ak súd schváli žiadosť strany týkajúcu sa získania dôkazov?

Na účely získania dôkazov (v súlade s článkami 199 a 206 Občianskeho súdneho poriadku) môže súd požiadať právnickú alebo fyzickú osobu, aby predložili písomné alebo materiálne dôkazy, ktoré musia v stanovenej lehote predložiť priamo súdu. Ak fyzické alebo právnické osoby nemôžu predložiť požadované písomné alebo materiálne dôkazy alebo nie sú schopní ich predložiť v stanovenej lehote, musia to oznámiť súdu a uviesť dôvody. Osobe, ktorá požaduje písomný alebo materiálny dôkaz, môže súd vydať osvedčenie oprávňujúce ju získať dôkaz, aby mohol byť predložený súdu.

Počas prípravy na súdne pojednávanie sudca vykoná aj ďalšie procesné úkony, ktoré sú potrebné na riadnu prípravu prípadu na súdne pojednávanie (vyžiada dôkazy, ktoré nemôžu získať účastníci konania, súd zhromaždí dôkazy z vlastnej iniciatívy, ak je na to oprávnený podľa Občianskeho súdneho poriadku, atď.).

2.3 V ktorých prípadoch môže súd zamietnuť žiadosť strany o získanie dôkazov?

Súd môže odmietnuť dôkazy za týchto okolností:

- ak sú neprijateľné,
- ak dôkazy nepotvrdia alebo nevyvrátia skutočnosti relevantné k prípadu (článok 180 Občianskeho súdneho poriadku),
- ak sa dôkazy nemohli predložiť skôr a ich neskoršie predloženie spôsobí zdržanie konania (článok 181 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

K žalobe by sa mali priložiť všetky písomnosti alebo iné dôkazy, na ktorých sa zakladajú tvrdenia žalobcu, dôkaz o zaplatení súdneho poplatku a žiadosti o vyžiadanie dôkazov, ktoré žalobca nie je schopný predložiť s uvedením dôvodov, prečo nie je možné predložiť dôkazy, aby mohli byť prijaté súdom (článok 135 Občianskeho súdneho poriadku).

Je potrebné takisto poznamenať, že odvolací súd odmietne prijať nové dôkazy, ktoré mohli byť predložené súdu prvého stupňa okrem prípadov, keď súd prvého stupňa neoprávnene odmietol prijať dôkazy, alebo ak potreba predložiť tieto dôkazy vznikla neskôr (článok 314 Občianskeho súdneho poriadku).

2.4 Aké rôzne dôkazné prostriedky existujú?

V občianskom súdnom poriadku sa vymedzuje, že dôkaz v občianskom súdnom konaní znamená akúkoľvek skutočnú informáciu, na základe ktorej súd v rámci zákonného postupu zistí, či existujú okolnosti podporujúce tvrdenia a námietky účastníkov, ako aj akékoľvek iné okolnosti relevantné pre spravodlivé a primerané rozhodnutie v danom prípade. Tieto informácie je možné získať: vyhláseniami účastníkov alebo tretích osôb (priamo alebo prostredníctvom zástupcu), svedeckými výpoveďami, písomnými dôkazmi, materiálными dôkazmi, inšpekčných protokolmi a znaleckými posudkami.

Legálne získané fotografie a zvukové a obrazové záznamy môžu takisto slúžiť ako dôkazy.

2.5 Aké sú spôsoby získania dôkazov od svedkov a líšia sa tieto spôsoby od spôsobov, ktoré sa využívajú na získanie dôkazov od svedkov – znalcov? Aké sú pravidlá týkajúce sa predkladania písomných dôkazov a znaleckých správ / posudkov?

Pravidlá upravujúce spôsoby získavania dôkazov od svedkov a znalcov sú uvedené v článkoch 192 až 217 Občianskeho súdneho poriadku:

Postup vypočúvania svedka

Každý svedok je predvolaný do súdnej siene a vypočúvaný samostatne. Nevypočutí svedkovia nesmú zostať počas pojednávania v súdnej sieni. Vypočutí svedkovia musia zostať v súdnej sieni až do ukončenia pojednávania. Súdom môže po vypočutí stanovísk účastníkov konania povoliť vypočutým svedkom opustiť súdnu sieň na ich žiadosť.

Svedka je možné vypočuť na mieste, ak sa nemôže na základe predvolania dostaviť na súd z dôvodu choroby, staroby, zdravotného postihnutia alebo iného opodstatneného dôvodu uznaného súdom a účastník konania, ktorý inicioval predvolanie svedka, nemôže zabezpečiť dostavenie sa tohto svedka na súd.

Súd musí určiť totožnosť svedka a vysvetliť svedkovi jeho práva a povinnosti, ako aj jeho zodpovednosť za porušenie prísahy a nesplnenie alebo nesprávne splnenie jeho ďalších povinností.

Pred podrobením sa výsluchu svedok zloží prísahu položením ruky na Ústavu Litovskej republiky (*Lietuvos Respublikos Konstitucija*) a povie: „Ja, (celé meno), čestne a svedomito prisahám, že budem hovoriť pravdu bez toho, aby som zamlčal, doplnil alebo zmenil akýkoľvek dôkaz“. Svedok viazaný prísahou podpíše znenie prísahy. Podpísaná prísaha sa pripojí k spisu.

Po zistení vzťahu svedka k účastníkom a tretím osobám a iných okolností, ktoré sú relevantné pre hodnotenie ich dôkazov (vzdelanie, povolanie svedka, atď.), súd poučí svedka, aby povedal súdu všetko, čo vie o prípade a aby sa vyhol zverejneniu informácií, ak svedok nemôže uviesť ich zdroj.

Po vypočutí svedectva je možné klásť svedkovi otázky. Svedka najprv vypočuje osoba, ktorá požiadala o jeho predvolanie a zástupca tejto osoby. Svedka potom vypočujú ďalší účastníci konania. Svedka predvolaného na podnet súdu najprv vypočuje žalobca. Sudca nesmie brať do úvahy navádzajúce otázky a otázky, ktoré sa netýkajú prípadu. Sudca je oprávnený klásť otázky kedykoľvek počas vypočúvania svedka.

Ak je to potrebné, súd môže na žiadosť účastníka konania alebo z vlastného podnetu opätovne vypočuť svedka na tom istom pojednávaní, predvolať vypočutého svedka na ďalšie pojednávanie toho istého súdu alebo konfrontovať svedkov proti sebe.

Vo výnimočných prípadoch, keď nie je možné alebo je zložité vypočuť svedka na súde, súd, ktorý prejednáva prípad, je oprávnený posúdiť písomné svedectvo, ak to podľa názoru súdu, s prihliadnutím na totožnosť svedka a podstatu okolností, o ktorých sa má vypovedať, nebude mať nepriaznivý vplyv na zistenie podstatných skutkových okolností prípadu. Na podnet účastníka je možné predvolať svedka na ďalšie vypočutie na súde, ak to je potrebné na podrobnejšie zistenie skutkového stavu v danom prípade. Pred poskytnutím svedectva musí svedok podpísať znenie prísahy uvedenej v článku 192 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku a pri podpísaní potvrdenia sa upozorní, že podanie nepravdivej výpovede je trestným činom. Písomné svedectvo sa musí podať za prítomnosti notára a notár ho osvedčí.

Vypočutie znalcov

Znalecký posudok sa prečíta nahlas na súdnom pojednávaní. Znalec (znalci), ktorý podáva znalecký posudok a zúčastní sa na súdnom pojednávaní, musí pred prečítaním znaleckého posudku zložiť prísahu položením ruky na ústavu Litovskej republiky a vyslovením tejto vety: „Ja, (celé meno), prisahám vykonávať v tomto konaní funkciu znalca čestne a poskytnúť objektívny a odôvodnený znalecký posudok na základe všetkých mojich odborných znalostí.“ Ak sa vypočutie vykoná mimo súdneho pojednávania, znenie prísahy podpísanej znalcom tvorí neoddeliteľnú súčasť znaleckého posudku. Znalci zapísaní v zozname súdnych znalcov Litovskej republiky (*Lietuvos Respublikos teismo ekspertų sąrašas*), ktorí zložili prísahu pri zápise do tohto zoznamu, nemusia zložiť prísahu na súde a považujú sa za upozornených o ich zodpovednosti v prípade, že poskytnú nepravdivý posudok a vyhlásenie.

Súd je oprávnený požiadať znalca o ústne vysvetlenie jeho posudku. Ústne vysvetlenie znaleckého posudku je súčasťou zápisnice zo súdneho pojednávania.

Znalcom možno klásť otázky na vysvetlenie alebo doplnenie znaleckého posudku. Ako prvá kladie otázky osoba, ktorá požiadala o ich vymenovanie. Následne môžu klásť otázky znalcovi ďalší účastníci konania. Znalcovi vymenovanému súdom z vlastnej iniciatívy kladie otázky ako prvý žalobca.

Sudcovia majú právo klásť otázky znalcovi kedykoľvek počas jeho vypočúvania.

Znalecký posudok sa poskytne iba na žiadosť súdu (a musí byť predložený v písomnej forme v podobe znaleckého posudku). Znalecký posudok musí obsahovať podrobný opis vykonaného skúmania, závery vyvedené na základe zistení a odôvodnené odpovede na otázky položené súdom.

Ak súd požiadá o odborné stanovisko bez znaleckého posudku, odborné stanovisko sa považuje za písomný dôkaz predložený znalcom (rovnako ako vedľajší účastníci konania) alebo za dôkaz vyžiadaný súdom podľa postupu stanoveného v občianskom súdnom poriadku.

Pravidlá na predkladanie písomných dôkazov stanovené v článku 198 Občianskeho súdneho poriadku sú:

Písomné dôkazy môžu byť predložené účastníkmi konania alebo na žiadosť súdu v súlade s postupom stanoveným v občianskom súdnom poriadku.

Písomné dôkazy sa predkladajú vo forme predpísanej v občianskom súdnom poriadku: účastník konania, ktorý zdôvodňuje obsah procesných písomností písomnými dôkazmi, musí priložiť originály alebo ich kópie (digitálne kópie) osvedčené súdom, notárom (alebo inou osobou, ktorá je oprávnená vykonávať notárske úkony), advokátom zúčastneným na konaní alebo osobou, ktorá vydala (prijala) písomnosť. Súd môže z vlastnej iniciatívy

alebo na žiadosť účastníka konania vyžiadať predloženie originálnych dokumentov. Žiadosť účastníka konania o predloženie originálnych dokumentov sa predloží spolu s návrhom, protinávrhom, vyjadrením k žalobe alebo inými procesnými písomnosťami účastníkov konania. Účastníci konania môžu podať takúto žiadosť neskôr, keď súd uzná za presvedčivé dôvody, pre ktoré nebola žiadosť predložená skôr alebo keď vyhovie predmetnej žiadosti nespôsobí oneskorenie vyriešenie prípadu. V prípadoch, keď sa iba časť dokumentu týka obsahu procesných písomností, sa môže súdu predložiť len príslušná časť dokumentu (výňatky, výpisy).

Všetky procesné písomnosti a ich prílohy sa musia predložiť súdu v litovčine okrem určitých výnimiek stanovených právnymi predpismi. Ak účastníci konania, ktorým sa majú doručiť procesné písomnosti nerozumejú litovsky, súdu musia byť predložené preklady týchto písomností v jazyku, ktorému rozumejú. Ak sa písomnosti, ktoré sa majú predložiť musia podľa Občianskeho súdneho poriadku preložiť do cudzieho jazyka, účastníci konania musia v súlade s postupom stanoveným zákonom predložiť súdu ich overené preklady.

Originálne písomnosti v spise je možné vrátiť na žiadosť osôb, ktoré ich predložili. V tomto prípade sa musia v spise uchovať kópie vrátených písomnosti osvedčené v súlade s postupom stanoveným v občianskom súdnom poriadku.

2.6 Majú niektoré dôkazné prostriedky väčšiu dôkaznú silu ako ostatné?

Podľa článku 197 Občianskeho súdneho poriadku sa písomnosti vydané štátnymi a obecnými orgánmi, ktoré boli overené štátom poverenými osobami v rámci ich pôsobnosti a v súlade s požiadavkami, ktoré sa uplatňujú pre formu konkrétnych písomností, považujú za oficiálne písomné dôkazy a majú silnejší dôkazný účinok. Skutočnosti uvedené v oficiálnych písomných dôkazoch sa považujú za úplne preukázané, pokiaľ sa nevyvrátia inými dôkazmi v konaní okrem svedeckých výpovedí. Zákaz použitia svedeckých výpovedí sa neuplatní, ak by to odporovalo zásade dobrej viery, spravodlivosti a primeranosti. Dôkaznú hodnotu oficiálnych písomných dôkazov je možné priznať aj iným písomnostiam, ako aj legislatívnym aktom.

2.7 Sú niektoré spôsoby dokazovania v záujme preukázania určitých skutočností povinné?

Okolnosti prípadu, ktoré sa zo zákona musia preukázať konkrétnymi dôkaznými prostriedkami, nie je možné preukázať inými dôkaznými prostriedkami (článok 177 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

2.8 Sú svedkovia podľa zákona povinní svedčiť?

Osoba predvolaná ako svedok sa musí dostaviť na súd a podať pravdivé svedectvo. Osoba predvolaná ako svedok je podľa zákona zodpovedná za nesplnenie povinnosti svedka (článok 191), t. j. je možné jej uložiť pokutu.

2.9 V akých prípadoch môžu odmietnuť vypovedať?

Svedok môže odmietnuť výpoveď, ak by takáto výpoveď bola dôkazom svedčiacim proti jeho osobe, členom jeho rodiny alebo blízkym príbuzným.

2.10 Možno osobu, ktorá odmieta svedčiť, sankcionovať alebo prinútiť vypovedať?

Ak sa svedkovia, znalci alebo tlmočníci nedostavia na pojednávanie, súd požiada účastníkov konania, či môže byť ich prípad prejednaný v neprítomnosti svedkov, znalcov alebo tlmočníkov a rozhodne o pokračovaní alebo prerušení súdneho pojednávania. Ak sa predvolaný svedok, znalec alebo tlmočník nedostavia na súd bez závažného dôvodu, môže sa im uložiť pokuta až do výšky tisíc litasov. Svedok môže byť takisto násilne predvedený na súd na základe súdneho rozhodnutia (článok 248 Občianskeho súdneho poriadku).

2.11 Existujú osoby, od ktorých nemožno získať svedeckú výpoveď?

Tieto osoby sa nemôžu vypočúvať ako svedkovia:

- zástupcovia v občianskych a správnych konaniach alebo obhajca v trestnom konaní o okolnostiach, o ktorých sa dozvedeli v ich postavení zástupcu alebo obhajcu,
- osoby, ktoré nie sú schopné pochopiť podstatné okolnosti prípadu alebo poskytnúť reálnu výpoveď z dôvodu ich telesných alebo mentálnych postihnutí,
- kňazi, o okolnostiach získaných pri spovedi;

- lekári, o okolnostiach, na ktoré sa vzťahuje lekárske tajomstvo,
- mediátori, o okolnostiach, ktoré sa dozvedeli počas mediačného konania.

Ďalšie osoby môžu byť takisto určené zákonom.

2.12 Aká je úloha sudcu a strán pri vypočúvaní svedka? Za akých podmienok môže byť svedok vypočutý prostredníctvom videokonferencie alebo iných technických prostriedkov?

Po objasnení vzťahu svedka k účastníkom, tretím osobám a ďalším okolnostiam relevantným k hodnoteniu svedeckej výpovede (vzdelanie svedka, povolanie, atď.) súd vyzve svedka, aby povedal súdu všetko, čo o prípade vie, a aby sa vyhol akýmkoľvek informáciám, ak nevie uviesť ich zdroj.

Po podaní svedeckej výpovede sa môžu klásť svedkovi otázky. Svedka najprv vypočuje osoba, ktorá požiadala o jeho predvolanie, zástupca tejto osoby a následne ďalší účastníci konania. Svedka predvolaného na podnet súdu najprv vypočuje žalobca. Sudca nesmie brať do úvahy navádzajúce otázky a otázky, ktoré sa netýkajú prípadu. Sudca je oprávnený klásť otázky kedykoľvek počas vypočúvania svedka. Ak je to potrebné, súd môže na žiadosť účastníka konania alebo z vlastného podnetu opätovne vypočuť svedka na tom istom pojednávaní, predvolať vypočutého svedka na ďalšie pojednávanie toho istého súdu alebo konfrontovať svedkov proti sebe.

Vo výnimočných prípadoch, keď nie je možné alebo je zložité vypočuť svedka na súde, súd, ktorý prejednáva prípad, je oprávnený posúdiť písomné svedectvo, ak to podľa názoru súdu, s prihliadnutím na totožnosť svedka a podstatu okolností, o ktorých sa má vypovedať, nebude mať nepriaznivý vplyv na zistenie podstatných skutkových okolností prípadu. Na podnet účastníka je možné predvolať svedka na ďalšie vypočutie na súde, ak to je potrebné na podrobnejšie zistenie skutkového stavu v prípade. Pred poskytnutím svedectva musí svedok podpísať vopred určené znenie prísahy a pri podpísaní potvrdenia sa upozorní, že podanie nepravdivej výpovede je trestným činom. Písomné svedectvo sa musí podať za prítomnosti notára a notár ho osvedčí.

Účast' účastníkov konania na súdnom pojednávaní a vypočutie svedka na mieste je možné zabezpečiť prostredníctvom informačných a elektronických komunikačných technológií (prostredníctvom videokonferencie, telekonferencie, atď.). Pri použití takýchto technológií v súlade s postupom stanoveným ministrom spravodlivosti sa musí spoľahlivým spôsobom zabezpečiť určenie totožnosti účastníkov konania a objektívne zaznamenanie a predloženie informácií (dôkazov).

Okrem toho článok 803 Občianskeho súdneho poriadku stanovuje možnosť súdov Litovskej republiky požiadať súd iného štátu, aby pri získavaní dôkazov použil komunikačné technológie (videokonferencie, telekonferencie, atď.).

3 Hodnotenie dôkazov

Súd hodnotí dôkazy v konaní na základe vlastného presvedčenia založeného na komplexnom a objektívnom preskúmaní skutočností predložených v rámci konania a v súlade so zákonom.

3.1 Podlieha súd obmedzeniam pri vydaní rozsudku v prípade, ak účastník nezískal dôkazy zákonným spôsobom?

Skutkové informácie sa preukazujú týmito spôsobmi: vyhlásenia účastníkov a tretích osôb (priamo alebo prostredníctvom zástupcu), výpovede svedkov, písomné dôkazy, vecné dôkazy, inšpekčné protokoly, znalecké posudky, legálne získané fotografie, obrazové a zvukové záznamy a iné dôkazy. Skutkové informácie predstavujúce štátne alebo služobné tajomstvo zvyčajne nemôže slúžiť ako dôkazy v občianskych konaniach, pokiaľ sa neodtajnia v súlade so zákonným postupom. Informácie získané počas mediačného konania nemôžu slúžiť ako dôkaz v občianskom súdnom konaní s výnimkou prípadov uvedených v zákone o mediácii v občianskoprávných sporoch.

Je potrebné poznamenať, že v súlade s článkom 185 Občianskeho súdneho poriadku musí súd hodnotiť dôkazy v konaní na základe vlastného presvedčenia založeného na komplexnom a objektívnom preskúmaní skutočností predložených v rámci konania a v súlade so zákonom. Žiadny dôkaz nemá vopred stanovený účinok na súd okrem prípadov, ak je to stanovené v občianskom súdnom poriadku.

3.2 Bude sa moja vlastná výpoveď považovať za dôkaz v prípade, ak som účastníkom konania?

Áno (pozri odpoveď na otázku 2.4).

■ Posledná aktualizácia: 16/12/2024

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.